

ABONAMENTUL:
 Pe un an . . . 80— Cor.
 Pe jumătate an 40—
 Pe 3 luni . . . 20—
 Pe o lună . . . 7—
Pentru România și străinătate:
 Pe un an . . . 100 franci
Telefon
 pentru oraș și interurban
 Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA
 Strada Zrinyi Nr. 1 a.

INSERTIUNILE
 se primesc la administrația.
 Mășimate publice și Leș
 deschis costă șirul 1 Gor.
 Manuscrisurile nu se în-
 napoiază.

Sunt foarte fericit că mă regăsesc între concetățenii mei.

(Generalul Berthelot către episcopul Aradului).

Zece zile a petrecut printre noi generalul Berthelot trimisul Franței. În toate localitățile traversate de trenul său special s'au adunat sute și mii de Români ca să facă ovații acestui reprezentant al națiunii franceze, să-și mărturisească conștiința legăturii de sânge dintre națiunea franceză și națiunea română. Marele general Berthelot, a fost vădit impresionat de manifestațiile călduroase, improvizate de Români. Tuturor celor cari l-au salutat pe vasta întindere a liniei parcurse dela Orșova peste Banat, Crișana, Maramurăș și inima Ardealului, tuturor vorbitorilor, și numărul lor a fost foarte mare, a dat răspunsuri scurte, concentrate, precise, pline de conținut cu o vervă de spirit extraordinară. Dar în nici un răspuns n'a prins atât de admirabil impresia sumară ce și-a câștigat-o printre noi ca în cele câteva cuvinte prin cari mulțumește episcopului Aradului pentru bineventare și face observarea aceasta memorabilă: **sunt foarte fericit că mă regăsesc între concetățenii mei.**

Generalul Berthelot a recunoscut în poporul român pe vârstarii aceleiaș rase latine, trunchiate aici la porțile Orientului și izolate de rasele slavă și turanică. Ceeace i-a bătut mai întâiu la ochi marelui general a fost **unitatea rasei** pe care a recunoscut-o în repetite rânduri făcând amintire cu predilecție de **frații latini.**

Să nu ne închipuim că generalul Berthelot a recunoscut pe frații săi latini numai după trăsăturile exterioare, fizice ale Românilor, — fără îndoială existente, căci tipul rasei latine este cel mai omogen, — dar mai ales i-a recunoscut în aptitudinile sufletești, în dragostea față de libertate și în iubirea față de ordine. Națiunea română ca și toate națiunile cari fac parte din trunchiul marelui rase latine, s'au dovedit în războiul mondial ca element civilizatoric, care este gata de jertfe supreme pentru a face să birue cursul normal al progresului. Latinitatea și-a vădit calitățile sale superioare și este accesibilă pentru cele mai democratice întocmiri în viața publică.

Nu numai prin sânge se înrudește națiunea română cu națiunea franceză, ci și prin aspirațiuni, ori mai ales prin aceste. Din discursurile de bineventare rostite de reprezentanții tuturor păturilor poporului român se desvălește întreagă ființa noastră morală, se desface convingerea hotărâtă de a lupta pentru drept, se lămuresc năzuințele nobile și idealurile cari sunt comune cu ale Franței și oricărei țări civilizate.

Mai ales această înrudire de aspirațiuni a determinat pe generalul Berthelot să mărturisească atât de sincer, că se regăsește între concetățenii săi.

După măcelul din Arad organizat la încheierea vizitei generalului Berthelot întrebând pe concetățenii noștri maghiari despre motivul urei lor ce s'a descărcat asupra noastră, ni-s'a dat răspunsul atât de neîntemeiat

și insuficient că adică noi Români am preterat steagul maghiar. De ce nu s'a alăturat și un steag maghiar la celelalte șapte steaguri ale ententei? Este foarte logic de ce nu s'a făcut aceasta. A fost o imposibilitate morală. Doar toată lumea știe că Ungurii nu aparțin ententei, că structura societății lor încă nu s'a călit prin focul prefacerilor moderne democratice, cu un cuvânt poporul maghiar nu are nici o înrudire de aspirațiuni cu ententa.

Vizita generalului Berthelot prin meleagurile noastre a dat prilej poporului român să-și descopere suletul în toată genuitatea lui, să dea expresiune idealurilor sale de cultură și civilizație, să se confeseze în fața soarelui mai mari din apus și s'o roage de sprijinul său în împrejurările grele de tranziție ce le trăim, la congresul păcii și peste tot în viitor. Domnul general în fața acestor sollicitudini calde ale unui frate devotat abia-și putea stăpâni emoția și-și exprima regretele că dânsul nu este diplomat, dar crede cu tărie că pacea ce se va semna încurând va satisface justele aspirațiuni ale poporului român. Cu toate acestea în inima Ardealului, în sediul Consiliului dirigent, generalul Berthelot nu s'a putut stăpâni să nu-și dea curs liber inimii și să nu strige un: **trăiască România-Mare.**

Tura ce-a făcut-o generalul Berthelot pela periferia etnică a Românilor a avut efectul mare că sufletul românesc a putut să tresalte de bucurie și să se încredințeze din nou că granița viitoare a statului român va cuprinde întreg trupul național.

Marele general să ducă poporului său solia poporului român și să vorbească Franței de țara largă a fratelui din răsărit: de România-Mare.

Pregătiri pentru primirea lui Berthelot.

Pregătirile Românilor din Arad întru primirea victoriosului general Berthelot, ilustrul prieten al Românilor, — a avut proporțiile pregătirilor pentru o mare sărbătoare națională. Atât C. N. R. cât și comanda G. N. R. comitatense, întruniți la casarma gardei, au discutat amănunțit toate modurile și au știricit toate mijloacele noastre disponibile, cari să placă ochilor dlui general, ca să înțeleagă căldura iubirii ce-i păstrăm și să fim imposanți și pentru concetățenii noștri fără deosebire. D. loc.-colonel Serb, după ce a perfectuat, din punct de vedere militar planul serbării, — a invitat în cancelaria d-sale pe conducătorii C. N. R. și ziaristii români din Arad, — la consfătuire. D. loc.-colonel a adus la cunoștința celor întruniți că va dispune pentru ziua aceea de 300 gardiști, 100 călăreți (banderiu).

Consfătuirea vie, plină de interes, a ținut aproape două ore ajungându-se la următoarele hotărâri:

Partea tehnică era deja gata. D. loc.-col. a prezentat la începutul consfătuirii următorul ordin separat ca adaus la ord. de zi nr. 9.

Generalul francez Berthelot, unul dintre cei mai mari amici ai poporului român sosește peste câteva zile în Arad. Dragostea și recunoștința față de generalul Ber-

thelot din partea românismului ne impune să-i facem una dintre cele mai splendide primiri.

Din partea gardei N. R. a com. Arad ordonez următoarea:

La primire vor lua parte: 1. Compania de onoare. 2. Gardele rurale. 3. Banderii.

Ad. 1. De comandant al companiei de onoare numesc pe cap. George Tămaș. În fruntea companiei are să fie steag național român și steag francez. Compania va fi îmbrăcată în uniformă, cu arme, fiecare om poartă la brațul stâng tricolor român și la chipiu un bumb cu tricolor român.

Ad. 2. De comandant al tuturor gardelor rurale cari iau parte la primire numesc pe cap. Alexandru Dragoiu. Vor lua parte gardele rurale din comunele următoare în frunte comandantii lor și cu stegurile naționale române: Micalaca, Măndruloc, Cicir, Sâmbăteni, Mariaradna, Gîroac, Cuvin, Covăsintii, Șiria, Galsă, Musca, Miniș, Măgierad, Pâncota, Comlăuș, Cherec, Curtici, Macea și Pecica. Numărul gardiștilor din comune ce iau parte la primirea în Arad se hotărăște din partea comandantilor rurali, așa că paza în comune să rămână și mai departe, ca ordinea publică și liniștea să nu fie conturbate. Imbrăcămintea gardelor rurale are să fie portul lor național sătesc, fără arme. Fiecare sat în sine însuși are să fie de un fel îmbrăcați, dar toate satele au să fie cu căciulă neagră, cu suman (subă) și cisme. Cocarda tricoloră să fie numai la căciulă după forma stabilită de aranjatorul. (Loc. Raica.)

Ad. 3. De comandant al tuturor banderilor numesc pe loc. Aurel Raicu. Vor lua parte în banderii sătenii din comunele Arad cu Gai, Șega și Pârneava, Pecica, Curticiu, Macea, Șiria și apoi comunele depe liniile motorului Șiria până în Arad. Imbrăcămintea banderilor e ca a gardiștilor rurali, fără arme, fără șeaua, dar cu chilinuri naționale și cu cocardă tricoloră la căciulă. Despre timpul sosirii dlui general Berthelot se va face din partea comandei comit. incunoștințare la timp. Cu organizarea și instruirea gardelor rurale și a banderilor e însărcinat loc. Aurel Raicu. Ca ajutoari i se împartese loc. Raicu oficerii următori: Bodea, Motorca, Trailescu, Ambrus, Raicu iun., Neagu, Pașca, Bica și T. Serb. Pe lângă persoana dlui general Berthelot se numește din partea gardelor ca ordonante: de oficeri, stegarul Aurel Demian, de suboficeri, plutonierul Pavel Bozgan.

Cu pregătirile pentru eventuala încvartirare a oaspeților aparținători statului dlui general se însărcinează cap. Mihail Popovici.

Pentru reușita serbării s'a constituit un comitet aranjator în frunte cu dl Ioan Moldovan, primcontabil la *Victoria* în ajutorul căruia au stat toți intelectuali și oficerii români din Arad și jur.

Generalul Berthelot a sosit la Arad în 29 Decembrie. La coborârea din tren

Domnul vicecolonel Serb

face raportul și prezintă dlui general compania de onoare constituită de gardiștii noștri.

— Foarte fericit de atitudinea ireproșabilă a trupei, vă salut și vă asigur de acelaș sentiment ce mi-l dovedeți, fu răspunsul generalului.

Autoritățile

salută apoi, cu învoirea Consiliului național român comitatens, pe marele oaspete. Vorbește primarul Lăcs, care binevențează pe generalul Berthelot în numele orașului. În fruntea unui număr public de bărbați se ivește apoi în continuarea peronului, P. S. episcopul Ioan I. Papp, care întâmpinează pe Berthelot în numele diecezei arădane.

Vorbirea

P. S. Sale părintelui nostru episcop Ioan la primirea generalului Berthelot.

Domnule General,

Luând cunoștință, că din prisosul dragostei și al interesării față de poporul nostru român din părțile de dincoaci de Carpați faci călătorie de informație despre starea acestui popor, și că spre acest scop tocmai în ziua și ciasul de acum vei binevoi a descinde și aici la Arad, unde noi ortodocșii avem și centrul episcopiei așa numite a Aradului, cu părțile ei adnexe, folosim cu bucurie ocaziunea binevenită de a te întâmpina la acest loc cu dorința fierbinte, ca pe lângă călduroasa noastră salutare cordială de: Bine-ai venit! să ne depunem și omagiile noastre de profundă recunoștință și mulțumită pentru aceasta deosebită atențiune, cu care ai binevoit a ne distinge tocmai în aceste zile de mari prefaceri.

Această interesare ne este cu atât mai prețuită, cu cât în ea vedem nu numai o nouă dovadă a simpatiei nobilei națiuni franceze, reprezentate prin Dta, vedem nu numai reamintirea adevărului istoric, că națiunea română întocmai ca și cea franceză și italiană descinde din una și aceeași trupină: din nobila gintă latină, deci suntem înrudiți după descendență, — dar totodată vedem și baza credinței înrădăcinate în inima poporului nostru că: „sângele nu se face apă”.

Tocmai de aceea în aceste momente de întărire în nădejdea binelui, în aceste momente de rară elevare și sfințire sufletească, nu urmăm destăinuirea stărilor noastre de aici Dta și altcum binecunoscute, ci scopul prezentării noastre este, să te rugăm respectuos, ca salutarea și omagiile noastre să binevoiești a

le primi, atât la adresa proprie cât și la adresa nobilei națiuni franceze în semn profundei noastre recunoștințe și mulțumite și nu numai în numele nostru al celor prezenți ci și în numele întregului nostru cler și popor din această eparhie cu o populație de peste șase sute de mii suflete, estinsă pe teritoriul comitatelor: Arad, Bichiș, Bihor, Cenad, Caraș-Severin, Timiș, Torontal și Hunedoara.

Acum dară, când simpatia nobilei națiuni franceze față cu noi ne face să înțelegem cuvintele apostolului neamurilor din cartea către Evrei, că cela ce sfințește și cea ce se sfințesc dintrunul sunt toți, încheiu astfel: Domnule General!: Spune-mi numele Tău fraților mei, în mijlocul bisericii Te voiu cânta.

Trăiască, crească și înflorească nobila ginte latină!

Trăiască nobila națiune franceză!

Trăiască viteazul comandant al trupelor franceze, distinsul ei general Berthelot, cel chemat a cultiva bunele raporturi între națiunile surori.

P. S. Sale generalul francez a răspuns militărește, scurt, concentrat în cuvinte pline de conținut:

— Mulțumesc pentru cuvintele generoase și sunt foarte fericit că mă regăsesc între concetățenii mei (aplaude prelungite).

La cuvântul, în numele C. N. R. comitatens d. dr. Iustin Marșieu.

Vorbirea lui dr Marșieu.

Ilustre și glorios General,

Realizarea unui vis milenar ne-a adus nouă, grănicerilor românismului, acest tren. Aceasta este ziua cea mai frumoasă ce am ajuns până acum, ziua în care încheie și rîrul sclăviei și a suferințelor atâtor generații, — este ziua, dela care se va data pentru noi epoca fericirii neamului românesc din aceste părți, sosind în mijlocul nostru bărbatul providențial, care — în clipele cele mai critice ale neamului românesc — trimis fiind de sora mai mare, care sângea și ea de răni nenumărate, a grăbit în aju-

torul României, a surorii sale mai mici de gintă latină, să o scape și ferească de lovitura de moarte ce-i pregătia, cu toamna anului 1916, nemilosul și barbarul dușman.

Când armata română, tradată de aliatul său și învinsă de forțele covârșitoare a lor patru împărății, ceda pas de pas scumpul pământ al României, ba chiar și falnica capitală, — când noi cești de dincoace de Carpați, târiți prin temnițe, pe stepele Rusiei, pe stâncile Carstului și mocirlele Albaniei, eram huiduiți și batjocuriți, izulțaiți și siliți zilnic să auzim și să vedem orgiile aranjate de bucurie pentru nimicirea neamului nostru, stăteam palizi și un nume ne feria de desperare: Berthelot. Acest nume era talismanul nostru, singura speranță și mângâiere.

Și geniului latin, reprezentat prin dv., i-a succes ce nimeni nu mai credea, nu numai să reorganizați armata ce se destrăma și să opriți dușmanul în marșul său triumfal, ci V'a succes să rupeți cu acea modestă armată aureola trufașului Mackensen la Mărăști, Mărășești și în alte locuri și prin aceste învingeri strălucite să scrieți cele mai glorioase pagini în istoria României.

Avem cunoștință de lacrimile ce le-ați vărsat, când mica Moldovă, tradată de aliatul său — colosul nordic — a fost silită să încheie pacea umilitoare și a-ți părăsit armata și țărișoara, de care Vă lega dragostea neamului românesc, suferințele unui an și jumătate. Înaintea ochilor sufletești vedem și acum acele lacrimi, dar nu peste mult — după nimicirea dușmanului în Macedonia vedem pe gloriosul general Berthelot alergând cu oastea sa în marș triumfal, spre România, trece Dunărea, alungă dușmanul, grăbește spre Moldova, ca în fruntea oștii ce o comandase cu câteva luni înainte să redeie țării, neamului și mult încercaților și eroilor Suverani nu numai încercata, ci țara întreagă cu vechile ei hotare, așa cum o crease Ulpiu Traian și o cucerise Mihai Viteazul.

Neperitor va fi numele dvoastre în istoria neamului nostru și dacă Moldova Vă pdate mulțami că a-ți scăpat-o de invazie oușmană, Muntenia și Dobrogea că le-ați

Poincaré — Popularitate.

În câteva zile d. Poincaré își va reprimi scaunul prezidențial între ceremonii, cari încâtva vor forma botezul oficios al popularității lui de tot tânăr și viguros, — și acest eveniment liniștit va da ocazie, după cât se prevede, la nenumărate manifestații de simpatie, isbucnită deja la numele noului ales în sufletul masselor poporului.

Popularitate!... din ce constă acest mare favor al Destinului, favor, care trecând asupra unui om, îi ridică persoana și tot ce se ține de ea, material și moral? Nu se știe. Pentruca să o ajungem, trebuie oare să urmăm o anumită cale? Există oare mijloace cunoscute și sigure de-a o obține și de-a o păstra? E oare rezultatul combinațiilor savante, a unei tainice munci, a unei cărări de grea și secerată cămină? Nu. Ea de tot atât de capricioasă cași norocul, tot atât de oarbă cași amorul. Funcție înaltă, post, rangul unei persoane nu sunt totdeauna de ajuns să o atragă. De multeori o resping chiar și o îndepărtează pentru totdeauna. Nimeni n'au fost mai puțin populari decât unii dintre regi. Diademul suveranilor nu garantează nicidecum ajungerea acestei grele coroane, de o bogăție a fi purtată în oasă, creată de-a dreptul pentru a fi purtată de către mulțime, ca jos în prav să i se atragă privirile, strigătele, aclamațiile.

E foarte rar, ca populația să sacreze cu ea pe aceia, cari prea mult râvnesc spre ea și ea le este distracția, ideia fixă, scopul îngust al vieții

lor. Numai pentru oamenii fără interese este ea o înălțime, la a cărei urcare nu s'au pregătit, ci au urmat pacinic calea datorinței, pe unde aveau să treacă. Ea râde de cari oftează lacom după favorurile ei, îi ocolește și-i privește batjocoritor cum fug, ridică ochii și mâinile, se împedecă, cad în momentul când gândesc de a o fi ajuns și în urmă îi lasă răsuflare și pentru totdeauna căzuți. Și dacă se lasă prinsă prin aleargătorii după mărire, e numai ca să-i peardă și să-i arunce repede din cea mai mare înălțime. Din contră cu cei favorizați de ea, înțelepții cari o disprețuiesc merge alături, urmărindu-i întâi, apoi mergând în șir cu ei, făcându-le suită, încunjurând-i și sfătuindu-i fără să știe, care este vocea de prietin, vorbindu-le încet, înțelept, fără febrilitate de seartă, încet, deprinsă cu acest lucru conduce pe favorii ei până la acest lucru când deodată grăbindu-și acțiunea și premergând aceleia pe care-l conducea din dos, îi destăinuiește prezența sa măgulitoare și înfricoșată, fără să i se arate personal, fiind o divinitate ciudată, nevăzută, neputând fi atinsă, care nu există decât în manifestațiile ei, fiind aceste de o bogăție admirabilă. Abia aude la favoritul, cel dăruit cu privilegii acesta aude la apariția lui strigătele de „vi-vat”. Frică îl cuprinde, nu înțelege încă. „Ce sgomot e acesta? Unde se duc aclamatorii aceste?” Și vocea tainică îi șopteste: „Sgomotul acesta e pentru tine. Strigătele își iau calea spre tine. — Pălăriile aceste, cari se ridică? — Ca să te salute. — Surisurile aceste? sărutările aceste de femei, florile aceste ale fetelor tinere? — Și

aceste sunt pentru tine. Pentru tine e veselie generală, care când te zărește, pornește din inimă și se întipărește pe fețe... și încrederea momentană... și privirile aceste și tot ce vezi și tot ce nu vezi și tot ce știi și tot ce nu știi... portretul tău atârnat în colibe, numele tău repetat în toată Franța, bustul tău în ipsoas, în piatră, în marmoră... în sfârșit eu îți vorbesc, eu Popularitatea!... care din momentul acesta te încunjură o aureolă, te preschimb, luându-te în posesie. Pentru tot ce-ți dau, vreau să te am cu totul. Tu nu mai ești al tău, tu ești al meu. Am drept asupra ta, trăsăturile feței tale, istoria ta; bătrânii tăi părinți, copiii tăi, casa, familia ta, hainele tale, servitorii tăi, câinii, predispozițiile și ciudățeniile tale... Toate sunt sub stăpânirea mea. Tu nu mai poți avea secrete. Tot ce te privește e al meu, ca să-l preschimb în poveste și în anecdote de vesele și iscodite, cari vor perurge jurnalele și lumea. Citez sau inventez vorbele tale. Îți compun alteregouri. Poate că în trecutul tău vei fi avut oareșcare operă lungă și bună și de mare merit, asta puțin împoartă. Dacă n'ai făcut nimic, nimic din aceeace pari a fi, ea va face din tine ceva mare. Ce fericit vei fi, observând pe toate frunțile, în toți ochii reflexul viii al dorințelor, intențiilor, bunăvoiei tale, a speranțelor tale firme. Fiecare necunoscut din mulțime pare a te cunoaște și a fi prietinu tău. Poporul din depărtare îți zice tu. Armata pare a fi excorta ta naturală. Nu vei simți în scurt timp înălțătoreea bucurie de a te ști sprijinit, ghicindu-ți gândurile și fiind ridicat prin încrederea generală? Vei bea din fericirea de a te

scăpat de ocupația umilitoare, noi — Românii, din Ardeal, Banat și Ungaria — Vă putem mulțami că ne-ați scăpat de sclăvia și jugul de o mie de ani, care ca mâne ne stîngea viața.

Noi, sclavii de ieri, Vă primim cu toată stima și dragostea, aici la noua graniță a României-Mari, mulțumim falnicei Franțe, că trimițându-și genialul său fiu — nu ne-a abandonat în zilele de grele încercări, iar D-Voastră, gloriosului erou al neamului românesc, Vă dorim din adâncul inimii mulți ani.

Trăiască Franța!

Trăiască falnicul erou, generalul Berthelot!

Serviciul de tălmăciu l-a făcut colonelul român Radu Rosetti, scriitorul cunoscut.

Generalul Berthelot a răspuns dlui dr. Marșeu între aplauzele furtunoase ale publicului românesc de pe peron:

— Dle vicepreședinte, cuvintele despre bătăliile glorioase dela Mărășești imi merg drept la inimă, pentru că sunt imaginea chiar a simțirii românești. Sunt fericit să pot declara că armata română are tot meritul pentru marea învingere dela Mărășești pentru că 5 divizii române au ținut piept cu 11 divizii germane. Sper să nu se îndoiască nimeni că cunosc suferințele Românilor în trecut. Soarele lumina pentru viitor. (Aplauze și ovatii nesfârșite se fac marului prieten al nostru).

La apoi cuvântul: Consiliul național maghiar, consiliul național sârbesc și un delegat al Svabilor în limbile lor naționale din Banat. Generalul Berthelot a răspuns tuturor în două trei cuvinte, mulțumindu-le pentru atenție.

În numele națiunii șvabești din Banat s'a prezentat înaintea generalului Berthelot o delegație de proprietari șvabi în frunte cu avocatul dr. Ladislaw Müller Vendel. Salutul rostit în limba germană l-a tălmăcit generalului maiorul român Radu Rosetti. Berthelot a primit salutul Svabilor cu vădită simpatie, bucurându-se că întâlnește și în Arad mosteni din Alsacia-Lorena. A promis că va ține seamă de dorințele cuprinse în memoriul prezentat. (Memoriul l-am publicat în nrul 42 al Românilui).

Convoiul dela gară spre oraș.

Generalul, încunjurat de suita sa și de coconitele în costume naționale, s'a oprit în largul dinaintea gării, primind defilarea gardiștilor. Întâiu au defilat stegarii cu steagul românesc și steagurile antantei, au urmat apoi compania de onoare din Arad în frunte cu d. căpitan Tămaș, banderile de țărani din jur, gardele rurale, puse sub comanda dlui căpitan Drăgoiu, în urmă banderiu de călăreți condus de d. locof. Motorca. După defilare generalul Berthelot cu suita s'au urcat în automobil și convoiul a pornit în urale, cântece naționale, adevărat triumf. Călăreții au încunjurat automo-

bilul generalului: o grupă înainte, câte 2 de laturi și o grupă îndărăt. Au urmat automobilul coconitelor, trăsura P. S. Sale dlui episcop I. Papp și alte multe trăsuri și lume multă, veselă, pe jos. Era o privesc sărbătorească, neobișnuită desfășurarea convoiului, românesc în toate nuanțele sale, pe strada principală a Aradului, până la Crucea Albă.

Salutul zăriștilor.

Urmează delegația redactorilor dela Românil. D. Ion Clopotel, șefredactor, rostește următoarele în franțuzește:

Domnule General,

Presă românească își ține de datorie să Vă salute astăzi pe Dv. distins oaspe al Românilului dela peșterie. Noi vedem în Dta nu numai pe învingătorul cu armele, ci și pe eliberatorul cuvântului oprimat. Dela biruința armatelor aliate datează și renașterea ziaristicii românești de aici. Până aci, noi ziaristi am umplut temnițele, ziarele au fost sistate, cuvântul liber oprit și o viață publică națională pentru noi n'a fost posibilă.

Prin victoria glorioasei armate franceze și celorlalți aliați ni se dă acum putința să ne spunem tot păsul inimei, ne putem face ecoul fidel al necesităților noastre publice. Numai prin cuvântul liber ne este asigurat progresul.

Plini de recunoștință pentru prestațiunile militare extraordinare săvârșite de națiunea franceză și de numeroasele servicii ce ni le-a făcut în toată vremea, vă aducem omagiile noastre și vă urăm din toată inima: trăiască națiunea franceză și vi-teazul ei comandant, generalul Berthelot.

Generalul Berthelot răspunde:

— Vă cunosc suferințele de tot soiul îndurate în trecut, știu cât ați luptat pentru libertatea cuvântului. Sperez că va veni răsplata cuvenită. Nu mai este mult până se va semna pacea generală, iar până atunci să așteptați cu răbdare, căci aspirațiunile juste vi se vor împlini.

Urmează o delegație de țărani roșii la față și în șube de sărbătoare. Generalul îi primește cu veșnicul său zimbet plin de bunătațe, li-a vorbit la inimă și a strâns în mână sa pâlmele aspre ale lucrătorilor dela țară. Ce amintiri neuitate!

Glasul refugiaților din Banat.

Generalul Berthelot primește apoi pe refugiații bănățeni. Vorbește învățătorul din Comloș, T. Bucurescu, fost în închisoare la Seghedin, spunând următoarele:

Domnule general,

Noi, Românii din Banat, am venit să aducem omagiul de recunoștință gintei latine. Franței și reprezentantului ei. În vreme de pace și războin, Ungurii au umplut temnițele cu Românii la Seghedin, Cluj și Solnoc.

A sosit revoluția. Ceasul libertății popoarelor, credeam că a bătut și că și noi Bănățenii ne vom bucura de roadele ei. De când armata sârbească a ocupat Bănățul — zi de zi — ne sunt internați și duși în robie: preoți, învățători,

Fără să consider din partea tragică grația ori disgrăția popularității, mi-se pare că ea va fi complex de îndurătoare față de dl Poincaré, pe care l-a cuprins deja, spontan. Noul nostru Preșident dispune de puterea să-o știe păștra și de-a nu se lăsa răpit de ea. Nu-i va îngădui mari întimități. Nu va lăsa-o să se apropie prea tare, să-l cotească, să privească în afacerile sale și fără să o respingă nu va merge prea departe în calea ei. Ii place de altfel să simtă ici-colea o oareșcare distanță și prețuște mai mult, pe cel ce nu-i face curte având gustul bun de a nu-i arăta prea mare mulțumire. Numai așa vom avea norocul de a nu o scăpa de vom avea ținută bună și deprindere în demnitate. Chestiunea de tact și de măsură, ce pentru omul amabil și fin nu este decât un joc ușor, având pe deasupra atențiune, cumpăt, simplitate și o dinștințiune atât de perfectă și generală cași alui dl Poincaré. El e grav și știe zimbi. Are ochi reci cari strălucesc de inteligență și se luminează de bunătațe. Pe deasupra nu trebuie economisit prea tare cu popularitatea lui, fiind mai scurtă decât a celor mai mulți. Șapte ani.

(Din „Bon an, mal an, 1914)

Henri Lavedan.

medici, advocați și poporeni fruntasi, așa că ne-au rămas biserică fără preot, școala fără învățător, iar o parte a trebuit să se refugieze de amenințările și șicanările lor.

Eri, la Jombolia Românii din B. Comloș, o deputațiune de 300 persoane, cu corul, călușerii și toți conducătorii au mers la gară întru întâmpinarea Dvoastră, — oficeriul sârbesc dela gară, ne-a interzis de a Vă aduce omagiul sufletului nostru.

Vă rugăm să interveniți pentru sistarea acestor stări, cari jicnesc adânc conștiința sufletului nostru.

Primiți, vă rugăm și omagiul ce vi-l aducem pentru sprijinul ce nobila Franță și Dta l'ai dat poporului nostru! Trăiască Franța!

Generalul Berthelot a răspuns mângâind pe refugiați:

— Cu vie mulțumire i-au la cunostință omagiile dvoastră, de cari știu că ați suferit mult: așteptați și puțină vreme ce mai este. Eu n'am venit la dvoastră în calitate de diplomat, ci de soldat, și nu dela mine depinde schimbarea situației, ci dela hotărârea conferinței de pace, care, după părerea mea vă va aduce mulțumire deplină.

O dedicație a dsoarei Demian.

Cu un grup de dsoare și tineri s'a prezentat apoi dlui general dsoara Iulia Demian — fiica dlui medic dr. Demian din Arad — care vorbește și versifică ireproșabil franțuzește. Dsoara Demian a dedicat generalului Berthelot o poezie de extensiune mare intitulată: *Recunoștință* și în care face elogiul Franței. Luăm și noi 7 strofe din această dedicație a dsoarei Demian de care a fost încântat d. general.

Reconnaissance.

Dediție au General Berthelot.

Arad, la 29. XII 1918.

Est-ce la Providence
Que nous devons bénir,
De reconnaissance
Un autel lui bâtir?
Elle nous a donné l'air
Libre à respirer
A l'aigle son aire
Sur le pie du rocher

Qui, elle est riche et belle,
Mais ce don est plus beau!
Non, ce n'est pas elle
Il faut chercher plus haut!
Alors, Seigneur, c'est vous,
Qui de votre couronne
Avez détaché pour nous
Cet astre qui rayonne.

Ou si ce n'est pas Vous
Désignez nous la place
Ou tombés à genoux
Nous pouvons rendre grâce.
De notre reconnaissance
O, dirigez les pas!
Alors montrant la France
Dieu répondit: „Là bas”.

În românește:

Providenței îi ridicăm altarul recunoștinței, pe ea s'o binecuvântăm pentru tot darul. Aerul curat ea ni l-a dăruit precum vulturului aripi să zboare. Da, dela ea avem bogăția și viața, însă darul ce ni-l face astăzi este mai presus de toate. Sublimul lui avem să-l cântăm în sferele cele mai înalte, sus la Părintele ceresc. El să ne arate locul unde să cădem în genunchi și să-i implorăm binecuvântarea. Dedicăția se termină astfel:

Allez rendre grâce nations
A la France votre sauveur,
Car votre attachement profond
Lave ses plaies et sèche ses pleurs.

Et satisfaite de votre bonheur
Splendide dans sa gloire
Elle répond simple dans sa grandeur:
„Frères, c'était mon devoir”.

Alors le divin Seigneur touché
Par ce sublime dévouement,
Heureux que sa race préférée,
Romaine, soit sauvée maintenant.

ști iubit deplin, cu încredere. Tu îți vei spune... „Eu apăr și eu liniștesc” și slugărnicia grea de a nu mai putea fi niciodată nebagat în seamă îți va fi totuși dulce dacă te vei gândi că vina îți este dragostea instinctivă a mulțimei și că mulțimea niciodată nu se alătură unuia fără să aibă un rezon serios, aparent ori neexplicabil.

Și totuși pe lângă beneficiile ei minunate și înținderea emoțiilor sale, popularitatea este teribilă și chiar funestă. Cum să fie susținută și păzită? Și chiar susținută fiind nu mai poate crește. Forțată ea apune dela început. Are un apetit, pe care puțini oameni îl pot satisface. Cu cât mai mult îi dai cu atât mai mult îți cere. Este un monstru care înghite totul. În sfârșit n'are nici reflecție, nici logică, nici echitate. Un nimic o alungă, dispăre fără explicație, astfel cum a venit, într-o zi, lăsându-i desolați și singuri pe aceia pe cari îi părăsește și cari rămân nemângăiați perzându-și exclavagiul. Nimic mai deprimator, sfâșietor cași omul popular dat uitării. O ruină. Lăncezeste și moare, el idolul de odinioară, pe lângă care azi trec fără a-l băga în seamă. Și va asista la triumful urmașului său, fără de a putea fi consolată prin ideea că și acesta va cunoaște ingrătitudinea și abandonarea masselor omenești.

Montre la droite de son trone
Vois France, ta place est ici,
Puis penchant son front qui rayonne
Sur elle, Dieu murmure „Merci”.

Iulia Demian.

In românește:

Voi popoare eliberate astăzi, mângâiați pământul sfânt al Franței, alinați-i plânsul, stergeți-i lacrimile, Franța este pământul spre care aveți să vă îndrumați pașii, acolo este mântuirea voastră. Ea, țara eliberatoare auzindu-vă glasul, v'ar răspunde: „fraților, datarea mea a fost să vă tind mână de ajutor”.

Cea mai frumoasă gardă.

In mijlocul entuziasmului, din furtuna de aclamații cu care a fost primit generalul Berthelot în Arad, au desprins cel mai pitoresc tablou ce-a fost reprezentat acolo: dsoarele și tinerii noștri îmbrăcați în portul nostru românesc. Generalul, încântat și el de frumusețea aceasta a declarat în cuvintele călduroase adresate către dsoare: „Sunteți cea mai frumoasă gardă a mea”.... Nouă ni-se părea superb tabloul fiindcă era al nostru, generalului, fiindcă a simțit exprimat în el căldura și sufletul curat cu care l'am primit.

La coborirea din tren îl aștepta garda dsoarelor: Tiți Ispravnic, Zoe Pop, Geni Herbuy, Volunția Ghebeș, Flora Pop, Stela Moldovan și Mimi Roxin în pitoreștile costume de pe malul Dâmboviței și din Rucăr; dsoarele Tibi Herbuy și Tulia Vătan în portul original al pădurencilor din comitatul Hunedoarei; drele Ica Bultea, Livia Raicu și Elvira Mihailovici în elegantul port din Săliștea Sibiiului, iar dsoarele Livia Vătan și Iulia Pop Moldovan în frumosul port din Tulgheș și Râșnov. Alături de ele garda tinerilor: Tituș și Alexandra Pop, P. Opre, T. Serb, S. Codarcea, T. Rozvan și I. Popovici îmbrăcați în minumatul port tărănesc din Banaț cu subele albe, albe cu fulgii de zăpadă, cu pieptarul împodobit cu motivele noastre, cu căciulile de oaie înalte, păreau toți cu niște brazi neclintii în furtuna veacurilor.

Toată ornamentația aceasta de costume alate în culori vii și totuși perfect de armonioase, corfele grele de flori și crengi de brad, montate în tricolorul francez și român, alături voinicii cu drapelele ententei, aclamări, entuziasm de nedescris, iată tabloul decorativ și splendid la care s'a oprit generalul Berthelot scaldându-și ochii luminosi la vederea lui. Dsoara Tiți Ispravnic pășeste înainte și-l bineventează adresându-i în limba franceză următoarele cuvinte: Domnule general! În numele femeilor române din ținutul acesta Vă salut pe pământul nostru. Prezintă profundele omagii marelui învingător francez și prieten al Românilor. Fericiți și mândre Vă zicem din toată inima: Să trăiți dle general! Trăiască Franța!

Adânc mișcat, generalul multumeste prin cuvintele: Sunt încântat și Vă multumesc din toată inima. Dați-mi voie să-mi exprim admirarea și să vă îmbrățișez din tot sufletul meu. Sărută amândoi obraji îmbujorați de emoție a dsoarici Tiți Ispravnic.

Entuziasm de nedescris provoacă acest gest spontan al generalului și ploaie de flori cade la picioarele lui. Drapelele se nchină, tricolorul fâlfâie, strigăte entusiaste de: vive la Franțe, Trăiască România-mare, pornesc din miile de suflete unite într'un gând, purtate de acelaș dor. La ieșirea de pe peronul gărei tot garda cea mai frumoasă ține cordonul și ploaia de flori se repetă la apariția voinică a generalului care urmează să le mângâie pe toate cu privirea strălucitoare de bunătate și seninătate. În triumful în care a fost adus în oraș, automobilul generalului iarăș are podoaba de steaguri, costume,

flori și tricolor, urmat fiind de automobilul cu garda care rămâne aproape de general ca o stâncă neclintită. „Cea mai frumoasă gardă”, mândră și fericită de-a putea presăra cu flori drumul celui ce vine ca mare prieten al nostru.

La recepție iarăș dsoarele sunt poftite cele dintâi să-și prezinte omagiile. Formează un semicerc cele patru dsoare în costume și tinerii în portul bănățenesc și din nou ni-se scaldă ochii în tabloul pitoresc care a fost prins în aparat fotografic de nenumărate ori de către un oficer francez din suita generalului. „C'est magnifique? C'est un tableau splendide”, repetă Francezii încântați. Dsoara Damian adresează în limba franceză câteva cuvinte de omagiu la cari generalul răspunde următoarele: Vă multumesc tuturor de călduroasa primire ce-mi faceți. Țin ca să spun că văd în voi femeile române nu numai cea mai frumoasă gardă ci și viitoarele mame, cari aveți menirea să dați naștii falnicii fii viteji, pe cari să-i creșteți în iubirea de patrie, țară a tuturor Românilor. Să-i creșteți în iubirea de țară și de neam, și să le infiltrați dragostea pentru țara soră Franța, care veghiaza asupra fericirii voastre. Vă multumesc pentru dragostea ce-mi arătați și sunt profund încântat că V'am putut cunoaște.

Îmbrățișează cu căldură toate dsoarele, cari fericite sunt și trăiesc clipe neuitate în veci.

Se întoarce apoi spre tinerii și n'arvinte calde le spune între altele: Sunteți fiii fericiți ai unui popor pe care-l așteaptă un viitor strălucit. Arătați-vă vrednici și-n viitor de faptele eroilor voștri, pe cari fericit am fost să-i cunosc la Mărășești. Noi, frații voștri latini vă îmbrățișem nădejdi și una suntem cu voi în suflet și în gândire. Să trăiți cu toții, trăiască România Mare!

După aceste cuvinte generalul s'a mai întretinut cu tinerii și dsoarele, lăsând cele mai calde amintiri în sufletul celor ce-au avut fericirea să vază acest mare prieten al Românilor.

Frumoasă și grozavă zi de 29 Decembrie! Neuitată zi, înscrisă cu litere de aur și sânge în istoria neamului românesc.

Merinde pentru Berthelot.

In provizia ce s'a dat generalului Berthelot din partea Românilor aradani au fost și sticle de vin curat din vestita podgorie a Aradului. Dragostea noastră s'a manifestat și n'inscripția de pe sticle care a fost următoarea:

Vine Sora noastră, Franța,
Ea ne-a fost, ne e speranța,
Astăzi România mare
Vede-a ei întrupare.
Secoli mulți Te-am așteptat,
Vivat Berthelot, vivat!

Români din Arad.

Generalul Berthelot în Căraii-Mari.

Pe marele general îl așteptam, să sosiască la Căraii numai în 30 Dec. 1918 a. m. la 10 ore, dar strămutând programul după evenimentele din Arad, a sosit în 29 Dec. seara la orele 11. Telegrama despre aceasta nu ni-au imbat-o dela postă decât în 30 Dec. dimineața, așa, că dacă nu ne aviza un călător român, că e deja Berthelot la gară, din vina poștașilor maghiari nici nu știam, că a sosit, deși eram pregătiți la o întâmpinare impozantă cu poporul din jur. Așadară dimineața a mers numai o deputație română mică la gară pentru întâmpinare.

La 8 ore ne-a primit generalul Berthelot. L'a

salutat în limba franceză Romul Marchis, vicar și președintele Consiliului Național Român, în numele Românilor din loc și jur, spunând, că suntem convinși despre cea mai mare bunăvoință a nobilelor puteri antante față de popoarele asuprite prin sistemele nefericite ale guvernelor maghiare din trecut, răsturnate prin dreptatea și izbânda războiului mondial. Suntem fericiți în convingerea, că glorioasa antantă asigură tuturor popoarelor voința liberă, ca să-și croiască soarta și fericirea lor în viitor și aceasta o voiesc și Români. Noi Români ne punem toată speranța, toată încrederea în puterile aliate ale antantei cerând protecțiune și în viitor — exclamăm din toată inima: Trăiască viteazul general Berthelot, trăiască ententa, trăiască Franța, — trăiască România-Mare!

Generalul Berthelot ne-a mulțumit afabil și a dat mâna cu membrii deputației, accentuând, că aspirațiile și dorințele noastre le va împlini congresul de pace.

Mai târziu — după cum era programul, că va sosi numai la 10 ore — s'a strâns o mulțime mare de Români din jur pentru întâmpinare, din comunele române din jurul Carăilor: Vezend, Dindileag, Portelec, Andrid, Tiream, Pișcolt, Resighea, Sănișlău, Ciomocoș, Moftinul-mic, Crasna-Sân-Miclăuș, Istrău etc. —, dar era deja târziu, fiindcă trenul generalului plecase la orele 9. Nu a avut apoi rost, că poporul imens românesc să se strângă la gară, cu atât mai vărtos, fiindcă ținuta Ungurilor a fost foarte dușmănoasă și amenințătoare față de Români, insultând și deputația Românilor cu injurături, amenințări și vorbe murdare.

S'a strâns însă apoi la gară și o mulțime de Maghiari, poliție locală, garda maghiară și soldați maghiari cu arme și aveam teamă, că pentru tricolorul român se va face vărsare de sânge.

Semnele s'au arătat deja înainte: în piață au desfășurat Români din Dindileag un steag român. Imdată i-au atacat Maghiarii, însă Români au pus steagul pe car și s'au refugiat cu el la banca Bihoreana, ca să evite tulburarea și să apere steagul.

In turneul către Sătmăr la gările: Moftinul-mic, Moftinul-mare (Dorloteni), la S. Gidani — l'a primit poporul român cu mari ovații.

Cetind din ziarul *Magyarország* din 2 Ian. 1919 și din *Pesti Napló* raportul despre sosirea lui Berthelot la Căraii — ne exprimăm cea mai adâncă indignare pentru acuza miselească și obrăznicia adusă de aceste jurnale, anume, că d. Romul Marchis ar fi solvit câte 30 și 40 coroane la Români, ca să vie pentru întâmpinare. Declaram de neadevăr, acuza aceasta și fără nici o bază — e o minciună ordinară, precum sunt și celelalte comunicate în jurnalele maghiare referitor la numărul maghiarilor, cari s'au prezentat la întâmpinare, referitor la declarațiile generalului Berthelot, schimonosit și fals produse, precum și afirmația, că adică orașul și jurul ar fi curat maghiar (szintiszta magyar). In orașul Căraii-mari sunt 3000 Români, e drept, că și mulți reșegăți, — dar jurul în mai mare parte e românesc. Doar în jurul Carăilor sunt comunele: Vezend, Portelec, Dindileag, Tiream, Andrid, Pișcolt, Resighea, Sănișlău, Ciomocoș, Moftinul-mic, Crasna-Sănișlău și Istrău și aceste sunt comune românești.

Aceste rugăm a le publica pentru constatarea adevărului.

Căraii-Mari, 3 Ianuarie 1919

Consiliul Național Român.

Romul Marchis
președinte,

Demetriu Cottau
secretar.

Sărbătorirea Generalului Berthelot din partea Românilor Sătmăreni.

Generalul Berthelot în 30 Dec. st. n. 1918 în călătoria sa din Dobrișin a trecut prin Sătmăre, Baia-mare și după ce în tot locul a fost sărbătorit în mod solemn, a plecat cu trenul din Baia-mare la orele 3 pe linia de tren sosește către Cluj.

Românii din Șomcuta-mare primind vestea, că acest mare binevoitor al neamului românesc va trece prin ținutul lor pe la gara Hossafaldu au alergat să-i facă cele mai călduroase ovații.

Cu toate că era un timp cât se poate de nefavorabil, șire întregi de trăsuri ticsite de țărani din toate comunele a fostului district „Chior” grăbeau spre amintita gară. Toată intelectualitatea și garda națională cu steaguri naționale era de față, unde tot publicul așezat în ordine militară pe peronul gării aștepta trenul separat, care aducea pe marele general.

La intrarea trenului în gară corul plugarilor din Șomcuta-mare acompaniat de tot publicul a intonat imnul național.

Așa se vede că mulțimea aceasta ce se

pregătea nu era avizată, trenul era să treacă peste gară fără a se opri.

Dar generalul, care sta în fereastra trenului văzând mulțimea frumoasă a dat semn să oprească trenul iar un adjutant a avizat că generalul va coborî.

La aceasta publicul într'un entuziasm de nedescris se adună înaintea cupeului în a cărei fereastră stătea generalul; — și atunci tânărul Victor Marcu rig. în drept în limba franceză îi binevențează în numele Românilor din acest ținut, ca pe reprezentantul națiunii glorioase și sublime franceză, căreia atât de mult au a mulțami Români întru realizarea idealurilor lor.

Aceasta ovație evident l'a impresionat plăcut, cecace a și exprimat în răspunsul său (tălmacit de un adjutant) declarând, că se bucură de manifestațiile poporului românesc și ne aduce vestea îmbucurătoare, că incurând vom putea vedea realizate toate aspirațiile noastre.

Corul și publicul au intonat imnul național și „la arme”, generalul a ascultat cu vădită plăcere scoborând pe treptele cupeului până la plecarea trenului între ovațiile furtunoase ale mulțimei.

Cor.

Generalul Berthelot în Sibiu și Săliște.

Sosirea.

Sosirea generalului Berthelot la Sibiu era anunțată pe Mercur după masă la orele 2. Dar înainte de acest ceas un public imens ocupă loc dealungul străzilor, în fața gării și pe peronul, unde se puteau observa toate personalitățile mai importante ale Sibiului. În mijloc se postase corul condus de dl profesor Timoteiu Popoviciu. Ceva mai departe Consiliul dirigent, în frunte cu dl Iuliu Maniu, precum și comandamentul armatei române cu dl general Moșoiu, așteptau sosirea trenului. În gară, pe peron și unde îți roteai ochii, ramuri verzi de brad arătau drumul, pe care avea să treacă distinsul oaspe. Publicul așezat în cea mai perfectă ordine, avu prilej să constate, cu vădită bucurie, că gara Sibiului obținuse nu de mult o tablă nouă, care plină de mândrie, sfida „onorată prezență”. Vechea gară posomorită, de unde porniseră la războiu atâtea vieți în floare, pentru a nu se mai întoarce niciodată, părea acum mai vie, mai frumoasă și mai ademenitoare.

La orele 2 și 5 m. trenul generalului Berthelot intră în gară, încet și măiestros. Puternicile strigăte și uralele nesfârșite, ce se amestecau cu acordurile eroice ale Marseillesei intonate de cele două capete militare, îndemnară pe generalul să iasă din vagon, îndată.

Figura sa care te cucerește, la cea dintâi privire, cu bunătatea ei sinceră și jovialitatea neștearsă, apără încunjurată de statul său major. Pânăcând cele două muzici militare aranjau o veritabilă emulație intonând admirabilul imn francez, generalul Moșoiu, făcu un scurt raport militar, și conduse pe eminentul general în fața companiei de onoare ce-l aștepta.

În numele Consiliului dirigent îl salută, apoi președintele Maniu.

Emoționat salut pe victoriosul general ca reprezentant glorioasei națiuni franceze și în numele C. D. R. în acest sediu al său, cu însuflețire Vă zic: Bine-ați venit.

Cinstim cu toții că providența divină, logica adevărilor eterne V-a trimis pe Dv. dle general, în aceste părți ale lumii, ca să aduceți la îndeplinire poruncile ei, fiind un adevăr etern, că dreptatea trebuie să învingă volnția, morala publică brutalitatea, lumina întunerecul. Adevăr rămâne pentru totdeauna că ginta latină al cărei mare reprezentant sunteți are să conducă acțiunile omenimei spre binele și fericirea

ei. Printre dealurile și văile ce le-ați traversat timp de-o săptămână, ați văzut câmpii mănoase și munți de aur, bogății fără sfârșit. Dar să credeți că adevărata bogăție se află acolo în sufletul poporului românesc, care nici un moment nu s'a abătut din calea destinului său, de-a fi sentinela totdeauna trează a întregii ginti lutine, și care cu drag și-a deschis întreagă inima înaintea Dv. d. general, ca să vedeți dragostea lui și sentimentul lui de comună solidaritate cu marea națiune franceză. Cunoaștem luptele grandioase și supraomenești ale Dv., ale națiunii franceze, cari și în războiul de acum, a dovedit, că pretuiește gloria franceză eluptată în cursul vremilor mai presus decât însăși viața sa, căci a luptat pentru libertatea și civilizația omenimei mai dinadins decât pentru existența sa. Cunoaștem niziunța națiunii franceze, de-a fi și pe mai departe precum a fost în trecut, protectoare mare și înțelegătoare a poporului român, care deasemenea pretuiește mai mult limba și comorile sale naționale, decât însăși viața sa, căci și-a purtat luptele mai mult pentru întregitatea ființei sale naționale, decât pentru existența sa. Cunoaștem dragostea și interesul d. general, ce a-ți purtat-o neamului românesc, și cunoaștem puternica protecțiune cu care a-ți ocrotit străduințele noastre de-a înfăptui aici sosirea libertății noastre și a dreptății. Drept mulțumită, recunoștință și admirațiune nu Vă putem întâmpina cu scumpa pompă luxoasă a capitalelor occidentale, cari strălucesc în razele unei libertăți seculare, dar Vă aducem în cale inima noastră întreagă, întreg sufletul poporului nostru, care prin graiul meu Vă zice un călduros bun sosit. Să trăiți dle general!

Generalul Berthelot răspunse, adânc emoționat, la salutul plin de dragoste, ce i-se adresă. Chiar bucuria nemărginită și însuflețirea uriașă, ce a întâmpinat-o pretutindeni, în calea sa, între Români, îl fac să creadă, că România-mrăe e înfăptuită deja, spunea dânsul, în vorbirea sa, pe care o încheia cu: să trăiască România-mare!

Dupăce-i fură prezentați membrii Consiliului, cu cari schimbă câte-o vorbă, generalul plecă spre ieșire. Dar abia pornit, el încercă o surpriză foarte plăcută: corul dlui Popoviciu prinse a cânta Marseilleza, energic și vioiu. Cu o plăcere vădită se opri generalul francez, ca să strângă mâna dirigentului și să mulțumească, în deosebi, doamnelor și domnișoarelor din cor.

Este imposibil a descrie elanul de însuflețire, cu care fu primit distinsul reprezentant al sorei noastre Franța, de publicul și poporul ce se adunase, în fața gării. Dar simpaticul oaspe către toți avea un semn de mulțumită ori un gest de atențiune.

Automobilul său fu îndată încunjurat de un banderiu de călăreți, cari îl conduseră în oraș. La poarta triumfală îl aștepta ceata Sibiienilor: d. Andreiu Bârseanu, în numele Consiliului național și primarul orașului, d. Goritz. Nu de parte un frumos țaran bătrân, privea fericit la viteazul soldat francez, care s'a luptat cu atâta stăruință în șirurile armatei române.

Berthelot, se pare, că simți căutătura aprinsă a moșneagului. Se duse la el și îi întinse mâna, ca să i-o strângă. Țaranul i-o prinse cu sfială și în vreme ce, cu cealaltă mână, își ridică în sus căciula, strigă emoționat:

— „Dle, a răsărit și soarele nostru”.

Dar nu numai din glasul acestui simplu țaran, ci din sufletul tuturor a izbucni valul de recunoștință, pe care poporul nostru știe s'o păstreze acestui grandios binefăcător al său.

Recepția.

La orele 3 și jum., generalul Berthelot, găzduit în palatul ministerului de războiu, primi omagiile numeroaselor corporațiuni din oraș și din împrejurime. În timp ce se stabili ordinea primirei, corul românesc de sub conducerea dlui prof. Popoviciu, improviză un mic concert în fața generalului. Chiar și trei cântăreți în solo apărură pe scenă, pentru de-a delecta pe înaltul oaspe cu melodiile dulci ale doinei noastre.

Iată acum corporațiunile, ce s'au prezentat și oratorii festivi: Consistoriul și seminarul arhidiecezan gr.-ort. cu dr. E. Roșca; biserica gr. cat. cu canonicul dr. V. Suciu; delegația bisericii romano-catolice cu prelatul dr. Bilinszky; delegația bisericii săsești cu episcopul Teutsch; Izraeliții; consiliul naț. unguresc cu dr. Szöcs; consiliul naț. evreesc; comitatul Sibiu cu vice-comitele Schöpf; orașul Sibiu cu primarul dr. Goritz; funcționarii de stat cu judele Klje; d. nele române cu dna dr. Nora Rozvany; Asociațiunea cu A. Bârseanu; Profesorii și profesoarele din Sibiu; Funcționarii români: Advocatii români cu dr. Russu; Reuniunea de muzică cu A. Crișian; Reuniunea meseriasilor români cu V. Tordășianu; Băncile române cu dr. I. Beu; Frăția și reum. de agricultură cu dr. Stan; Socialiștii români cu Apolzan; Refugiații bănățeni cu dr. Sârbu; Ofițerimea română cu generalul Boeriu; Refugiații din Arad cu locot. Codarcea; Pressa română cu dr. I. Brosu.

Timp de două ceasuri generalul Berthelot primi neîntreruptul șir de corporații și delegații. El ascultă pe fiecare orator cu atențiune și răspunse la fiecare cu câte o scurtă cuvântare. Dar din capul locului, trebuie să recunoaștem, că d. general Berthelot este însuș un esceleent orator, care dispune de-o inepuisabilă comoară de spirit fin și acest spirit îl știe plasa în fraze de-o impecabilă perfecțiune. Aceia, cari au avut posibilitatea să aziste la recepția din strada Scheviss, au avut, într'adevăr deliciul să admire, în toată splendoarea sa, schinteietorul spirit francez. Voi încerca să reproduc câteva din cele spuse de Dsa, renunțând, bineînțeles, la minunatele întorsături de fraze, cari nu se pot reda în românește:

„Cine dorește să cunoască simțemintele Românilor din Transilvania, n'are decât să facă drumul, pe care l-am făcut eu. În cele cinci zile, cât am alergat peste câmpiile românești m'am convins că puterea românismului se întinde mai departe, decât hotarele sale etnice. Români sunt și vor rămâne avari

garda civilizației latine în Orient. Idealul lor național se va împlini, căci așa cere dreptul și dreptatea. Preoții sunt aceia, cari au cultivat cu mai multă sfințenie idealul național, ascuns în inimile poporului. Trecând pe lângă Alba-Iulia cu pietate mi-am reamintit acelea vremuri, când marele Mihai a izbutit, cel dintâi, să realizeze unitatea națională.”

„Războiul acesta a fost al dreptului și al dreptății împotriva forței brute. A învins însă dreptatea. Lupta însă nu s'a terminat. Cu toții trebuie să punem umărul pentru a munci neîncetat și a mări, în fiecare zi, opera, ce ni-s'a încredințat.”

„Eu încă sunt fiu de țaran și știu, că numai prin muncă pământului puteți să vă făuriți un viitor fericit. Să nu vă odihniți deci, veniți în ajutor celor ce mor de foame, fraților voștri de dincolo, cari au luptat pentru voi.”

Bănățenilor refugiați le-a răspuns în urfătorul chip: „Vă pot spune, că situația actuală e cu totul trecătoare și în scurt timp veți vedea, la Dvoastră, trupele franceze. Până la congresul de pace, care va hotărî limitele României, vom asigura pe seama tuturor pa- cea și liniștea.”

Notăm, că Miercuri seara generalul Berthelot a dat o masă, la care pe lângă generalii români aflători în Sibiu au luat parte și șefii de resort: Maniu, Goldiș, Vaida, Șt. C. Pop, etc. precum și generalul Boeriu.

La Săliște.

Joi, în 2 Ianuarie, programa festivităților ne oferea o piesă de-o deosebită forță: excursiunea la Săliște, această fruntașă comună românească, de care putem fi totdeauna mândri.

La orele 8 dimineața șapte automobile pleacă spre Săliște. În cel dintâiu ocupase loc generalul Moșoiu cu statul său major, în al doilea generalul Boeriu, colonelul Dănilă Pap, maiorul Vlad și secretarii dr. Dragomir și dr. Oanea. În al treilea automobil venea generalul Berthelot cu suita sa. În distinsa societate mai luau parte domni dr. Maniu, Goldiș, dr. Vaida, Șt. C. Pop, dr. Boilă, căp. Barbu, apoi dnele Goldiș și C. Pop cu familia. Din partea ziaristilor am observat pe d. Rusu Ardeleanul corespondentul Universului din București.

Timpul ne favoriza extraordinar. Se părea, că un soare de primăvară strălucia deasupra automobilelor, cari alergau cu o celeritate indescribibilă. Trecem, mai întâiu, prin satul săsesc Cristian. Casele și ferestrele sunt închise, abia întâlnim un suflet de om în această puternică comună săsească. În schimb generalul francez are ocazie să vadă cât de strămtorate sunt gospodăriile românești, deoarece compatrioții sași nu le-au îngăduit nici spațiu și nici aer suficient. O surpriză neașteptată întimpinăm în Orlat, bogata comună grănițară. O poartă triumfală împodobită cu gust și măestrie ne salută la intrarea în sat. Înnaiea porții cam 50 de călăreți mândri ne închid calea pentru ca să ia în primire automobilul generalului Berthelot. În mijlocul comunei așteaptă toți sosirea noastră: În frunte cu preoții și învățătorii țărani și țărance, flăcăi și fete, toți îmbrăcați în haine de sărbătoare urează bun sosit generalului nostru, aclamându-l în chipul cel mai însuflețit. Tot așa trecem și prin Săcel, între strigăte de bucurie și cele mai grandioase manifestațiuni de bucurie pentru Berthelot.

Înainte de ce am intra în Săliște mai întâlnim pe drum un sat care își dă zor să ajungă la festivi-tăți. Mi se pare, că erau țărani din comuna Șt. C. Pop. În Săliște intrăm pe la 9 ore. Piața destul de mare a comunei gemea de mulțimea ce se adunase acolo. Îndată ce se coborî generalul, fu pe un podiu ridicat de unde putea să vadă toată reea de capete. Dar de pe podiu acesta i

se deschidea o perspectivă încântătoare: În față apăru corul Săliștenilor, oferindu-ne o priveliște fără păreche. Cam 70 de fete îmbrăcate în portul elegant dela Săliște, având lângă ele tot atâția flăcăi chipeși și frumoși, cântară mai multe cântece naționale. Insuș generalul Berthelot mărturisi că nu știe ce se admire mai mult frumseța fetelor, eleganta costumului ori ireproșabilele prestațiuni ale corului. „Nici nu mă mir, că din guri atât de dulci ies tonuri așa de fermecătoare”, zise generalul Berthelot. „Văzându-vă aici atât de seducătoare îmi vine să întemeiez și eu, la bătrânețe, o gospodărie”. Un ropot de aplauze drăgălașe însoți această galantă declarație a generalului.

Vorbitorii locali au fost dnii dr. N. Comșa, prefectul comitatului Sibiu, care i-a adresat câteva cuvinte în limba română, și dr. I. Lupaș, care într-o impecabilă limbă latină i-a oferit pe lângă omagiul Săliștenilor o prescură, o ploscă de vin, o ploscă de rachiu și un caș în burduf. Pe urmă se încinse o horă mare, în care observai, alături de frumoasele săliștence, generali, miniștri, domni, cu un cuvânt pe toată lumea. Nici Berthelot nu scăpă nejuțat. Apropiindu-se de una din cele mai frumoase domnișoare îmbrăcate în costum, îl văzurăm deodată, învărtindu-se, pe neîntrecutul nostru prieten.

Coductul etnografic din Sibiu.

La orele 11 exact ne-am întors la Sibiu. Aici piața mare avea o înălțare sărbătorească. O lume imensă ocupase trottoarele din jur. Ferestrele erau arhipline de publicul dornic să vadă conductul etnografic, ce s'a aranjat în onoarea generalului Berthelot. În fața pavilionului așezat în dreptul bisericii catolice, două muzici militare cântau neîncetat. Priveliștea mulțimei uriașe, solemnitatea momentului și aclamațiile îndelung repetate la adresa națiunii franceze, totul contribuia pentru a produce o impresie într'adevăr grandioasă. Așa o serbare n'a mai văzut Sibiuul, de când există.

La 11 și 10 se arată, cei dintâi, călărind în fruntea conductului, călăreții din Sibiu. Ei deschid și rîsul jîlnit al oamenilor noștri, cari, îmbrăcați în haine de sărbătoare au venit să-și exprime iubirea și admirațiunea lor pentru nobila, generoasa și neînvinga noastră soră Franța. Vreme de două ceasuri, cam vre-o 120 de comune au defilat în cea mai perfectă ordine, în fața lui Berthelot. Călăreți admirabili, cari aruncaseră peste cai țesături fine românești, flăcăi frumoși și sănătoși, fete și neveste îmbrăcate în costumul lor pitoresc, cară de nuntași, cete de secerători, băieși și în fine tot ce posedă mai atrăgător și mai frumos românimea dela Orăștie până la Făgăraș ori Turnu Roșu, a defilat înaintea ochilor noștri. Generalul îi privia cu lacrimi de bucurie, se vedea mulțumirea, ce o simțea privind acest admirabil popor, care se apropia de el, în chipul cel mai firesc, spre a-l aclama, spre a-i ura bine și spre a-și vărsa sufletul plin de grațitudine față de grandiosul său binefăcător. Condeiul ziaristului a încremenit în fața acestei priveliști și simțemintele calde i-au copleșit voința de-a face un răvas despre cele văzute.

Ne bucuram toți și plîngeam de insufletire. După ce s'a terminat conductul, la orele 1, 6 cete de călușeri, ca la intrarea lui Mihai Viteazul în Bălgrad, s'au luat la întrecere, producându-și jocul sprinten și elegant înaintea generalului.

De observat e, că poporul ce defila, trecea mai departe intrând în strada Cisnădiei, unde îl aștepta deasemenea un public imens.

Când porni spre gară generalul, urcându-se în automobil, el osti plin de însufletire cuvintele:

„Plec, ca să mă întorc cât de curând între voi. Aici e puterea și viitorul neamului românesc”.

Să ni-l aducă Dumnezeu cât de des pe marele nostru oaspe și binefăcător.

Coresp.

Congresul învățătorilor.

Aducem la cunoștință, că din cauze neatârnatore de voia noastră — congresul convocat pe ziua de 10 (23) Ianuarie 1919 se amână deocamdată pe timp nehotărît.

În scopul pregătirii lucrărilor pentru congres, convocăm pe ziua de 10 (23) Ianuarie 1919 în Sibiu (edificiul școlii centrale) la consfătuire confidențială pe toți învățătorii aleși la Alba-Iulia în Marele Sfat Național, și pe membrii comisiei organizatoare.

Din încredințarea comisiei de organizare:

Candid Popa, notar.

D. Lăpădat, președ.

Din republica maghiară.

Demisionarea guvernului

maghiar se poate lua ca sigură. Toate partidele îl doresc pe Károlyi de președinte iar partidul socialistilor care va prelua guvernul va alege de ministru președinte al republicii pe Garbai.

Fără luptă

nu vor ajunge însă la guvern socialistii. Consiliul național maghiar, îndreptățit a depune în mâna cuiva puterea executivă de stat, azi nu e înduplecat să vadă un guvern curat socialist la conducerea republicii. Mâne se va întruni C. N. M. în ședință plenară și după declarația lui Hock, acolo se vor aduce hotărâri de-o importanță istorică atât pentru partidul socialist, cât și pentru întreaga republica.

Ministrul de războiu

Festetich, acuzat eri că are intenții contrarevoluționare, a convocat eri pe toți bărbații de încredere ai puterii armate. Mai întâiu a vorbit un sergent-major, care a întrebat, că întru cât e adevărată știrea despre intențiile contra-revoluționare ale ministrului de războiu. Îndată a urmat apoi vorbirea unui caporal din reg. 26 de vânători, care și-a exprimat cea mai mare neîncredere față de ministrul Festetich. Tocmai atunci sosise și ministrul și îndată s'a urcat pe tribună. A spus între altele: Libertate fără ordine nu există, iar ordine fără armată nu se face. Am jurat, că voi apăra republica și rezultatele revoluțiunii, contra intențiunilor roialiste contrarevoluționare. Cu aceeași putere voi apăra-o însă și în contra teroarei asiatice — atât timp cât eu voi sta în acest loc. S'o luați la cunoștință.

Cu toată energia

și intențiile sale bune, de-a aduce în sfârșit la rezon armata ce nu se mai poate numi armată, — ministrul de războiu din partea bărbaților de încredere nu a căpătat răspuns ce să consintească acțiunea lui. Ordinea și energia, subordinațiunea, nu le mai trebuie soldaților republicii maghiare.

Partidul independist

sufere azi o pierdere. Fiind sigură demisionarea guvernului și designarea lui Károlyi de președinte al republicii, deocamdată se retrage din viața politică exponentă. În ședința de azi seară a partidului independist își va anunța repășirea din partid.

STĂRILE ANARHICE

din Budapesta sunt azi și mai răscolite prin știrea lapidară, comunicată de foile maghiare fără comentariu cu privire la hotărârea cea mai nouă a puterilor entente, cari au ajuns de acord în chestiunea nouilor hotare ungare dinspre Ceho-Slavia, România-mare și Serbia. Guvernul maghiar a protestat înaintea d. general D'Esperay, accentuând, că în chestia hotarelor singură conferința de pace generală e chemată a decide.

Conferința de pace.

Armistițiul cu Germania s'a prelungit.

După un comunicat oficios francez ententa a prelungit armistițiul cu Germania, care ar fi expirat în 17 Ianuarie, până la încheierea tratatelor preliminare de pace. Aprobarea prelungirii armistițiului s'a rezervat guvernelor ententei.

Neutralii nu vor lua parte oficios la conferința de pace.

Agencia Havas anunță, că statele neutrale nu vor fi reprezentate oficios la conferința de pace, dar vor avea prilej să-și arate dorințele, pe care le va discuta o comisie specială. Neutralii vor lua parte numai la conferința, care se va ocupa de alianța popoarelor.

Reprezentanții Franței la conferința de pace.

Agencia Havas anunță: Consiliul de miniștri și-a dat învoirea, ca Clemenceau, Pichon, Scholtz Fardieux și Cambou, fost ambasador în Berlin, să fie trimiși la conferința de pace ca reprezentanții Franței. Dutasta, ambasadorul francez din Bern, va fi șeful biroului delegației franceze.

Orlando și Sonnino în Paris.

Prim-ministrul Italiei, *Orlando* și *Sonnino*, ministrul de externe, au sosit la Paris în 9 Ianuarie. (Havas).

Reprezentanții Angliei și Italiei la congresul de pace.

Paris. — La congresul de pace Anglia va fi reprezentată prin Lloyd George, Bonar Law și Balfour și 2 reprezentanți ai muncitorilor, cari încă nu sunt numiți.

Italia va fi reprezentată prin Sonnino, Orlando, Salvassio, Rassi și Robilant. (A. T. U.)

INFORMAȚIUNI.

Inchinare.

Sosindu-ne rapoarte aproape complete despre sărbătorile spontane aranjate de Români Banatului, Bihorului, Maramurușului și Ardealului în cinstea generalului francez cunoscut azi de Românii din câminul cel mai sărac și mai îndepărtat, închinăm numărul de față Lui, marelui Berthelot.

Nu se putea o potriveală mai perfectă decât aceasta: în ultimul număr, din anul acesta decizător, al ziarului reinviat *Romanul* să aducem elogiile și omagiile noastre generalului care și-a câștigat merite neperitoare pentru resurecțiunea noastră națională, ilustrulul trimis al Franței-soției noastre bune și protectoare — marelui Berthelot.

Să fie aceasta un semn al recunoștinței ce-o păstrăm pentru serviciile nepretuite ce ni le-a făcut victoria aliaților noștri puternici și în primul rând Francezilor, cari și-au trimis la noi acasă pe eroul dela Mărășești — marele general Berthelot. **Trăiască generalul Berthelot!**

Către publicul românesc. Inteligența română din Arad aranjează Luni în 13 c. în seara de Sân Văsiu la 8 ore seara cină comună în hotelul Crucea Albă. Invitări speciale nu se fac, ci publicul românesc din Arad și jur este rugat pe calea aceasta să participe în număr cât de frumos la această întrunire.

Legiunea Română revistă săptămânală ce apare la Oravița dela 1 Dec. c. începând cu numărul 6 apare sub titlul *Tara*. Revista sub direcția dlui dr. Cornel Teicu, apare cu un conținut bogat și variat. Cuprinde în programul său toate problemele actuale, cari interesează îndeosebi pe țărani din Banat. Dorim succes și închinare.

Bihoreni cari n'au putut sărbători pe generalul Berthelot. Primim următoarele rânduri, cari vor ajunge sub ochii generalului și astfel Bihoreni de cari e vorba aci pot fi mulțumiți, căci d. generalul va ști de ei.

În 29 Dec. a.c. st. n. ca un fulger a străbătut în Piscoal — comună frumoasă situată în partea de miazănoapte a comitatului Bihor — vestea despre trecerea marelui general francez Berthelot pe lângă gara Resighea. Și deoarece poporul român din această comună încă mai înainte a fost informat despre iubirea și interesul cu care acest nobil general se poartă față de neamul românesc, s'a decis ca Români să-l

iasă întru întâmpinare la gara de Resighea și să-i facă ovații.

A doua zi, în 30 Dec. dimineața s'a adunat la școala română din loc în număr de vre-o 400 de Români, de unde sub conducerea protopop-parohului dl Nicolae Kirvai, între sunete de goarne și fanfare, în cea mai frumoasă ordine a plecat către gară, cântând imnul național „Deșteaptă-te Române” și „Pe-al nostru steag” Pe cale mulțimea tot creștea.

Ajunzând la gară, aici s'au întâlnit cu poporul din Resighea, care sub conducerea parohului de acolo d. Cornel Abrudan, asemenea a ieșit întru întâmpinarea marelui general.

Nu peste mult au sosit delegațiunile din satele Andrid și Dindileag sub conducerea dnilor Grațian Mateiu și Aurel Muresian.

Gara din Resighea era tixită de Români și răsuna de acordurile minunate ale imnului național și ale cântăreii „Pe-al nostru steag e scris unire”. Numărul celor ce au venit întru întâmpinarea generalului a fost aproape la 1000 de oameni.

Tinerimea s'a prins în horă, a dansat, a cântat cu cea mai mare însufletire, așteptând trenul care era să aducă, pe cel mai iubit prieten al Românilor și care era anunțat pe 9 ore a. m.

Durere, nu am avut fericirea a-l putea întâmpina pe dnl general și a ne arăta iubirea noastră față de dânsul, pentru că din cauză, deja cunoscută, dl general și-a strămutat planul de călătorie, și imediat a plecat, evitând Dobriținul, către Careii-mari, unde a petrecut noaptea.

Pentru aceea nu și-a putut manifesta dragostea și iubirea către dl general poporul român din aceste părți.

Dacă însă nu și-a putut manifesta dragostea față de dnl general și față de glorioasa lui patrie Franța, și-a manifestat totuși iubirea nețărmurită față de scumpa noastră Românie nouă prin aclamările continue de „trăiască România-mare”, așa încât Maghiarii de aici, intelectuali și țărani s'au putut convinge, că ou cât autoritățile maghiare au apăsă mai tare poporul românesc din aceste părți, ou atât în el s'a dezvoltat mai tare simțământul român și dorul pentru realizarea idealului român, unirea tuturor Românilor într-o patrie, România-mare. *Fl. S.*

x Aduc la cunoștința onoratului public, că am transpus cancelaria advocațională dela Buteni (Körösbökény) la Arad, Strada Széchényi nr. 2. — Cu stimă: *Dr. Eugen Costina avocat.*

x Aducem la cunoștința Onoratului public, că am asociat cancelăriile advocaționale. — Cu stimă: *Dr. Iustin Marșieu și Dr. Eugen Costina.*

x S'a pierdut un pachet cu conținutul: 1 cuțion, un potec și lungerie, călugărești, cine le-a găsit e rugat a anunța la *Corpaș*, Kisjert nr. 288.

Banca generală de asigurare „Transsylvania” societate pe acții aduce la cunoștință, că acțiunile nouă să pot lua în primire la cassa băncei în Sibiu pe lângă prezentarea titlilor provizorii.

x Se caută pentru comuna Macea un scriitor vărsat în afacerile notariale în special cele de dare. Salar circa 250—300 lunar, — locuință, lemne și lumină.

x Legătoria de cărți Iustin Ardeleanu strada Weitzer nr. 13, execută tot felul de cărări aparținătoare de bransa asta.

SERVICIUL NOSTRU TEL

Situația în Berlin

Din Berlin se anunță, că luptele continuă și acim. Guvernul așteaptă cu încredere fașurarea evenimentelor. Lupta Spartachistilor încă nu o începe. Guvernul are vre-o 50.000 de soldați.

Berlin. — În cursul zilei au călătorit 180 oameni. Asociația noastră a convocat pe conducătorii lor să se ducere.

Berlin. — Noschke, comanda dincioase guvernului a organizat luptari cu cari i-a atacat pe Spar-

Agencia Wolf spune dealtcum că știrile lansate de Spartachisti despre lupte sunt exagerate.

Spartachistii au încercat să pună capăt luptelor, declarându-se înclinați să înceapă tratative cu guvernul, care li-a pus condițiuni foarte grele. Luptele deci vor continua și se prevede înfrângerea Spartachistilor.

Și din alte orașe ale Germaniei sosesc știri despre lupte violente.

Burghezimea și socialistii se organizează de altcum în toate orașele împotriva Spartachistilor. În Berlin trupele guvernului au alungat pe Spartachisti din edificiul ziarului „Vorvaerts”. (A. T. U.)

Reprezentanții Jugoslavilor în Paris.

Paris. — Ministrul de externe al Franței, Pichon a primit ieri delegația Jugoslavilor compusă din prim-ministrul Sârbiei Pasici, Trumbici și Vestnici. (A. T. U.)

Trupa ucraineană s'a retras din Körösmező.

Sătmar. — Trupa ucrainiană care a intrat în Körösmező a părăsit azi orașul. Dealtcum în oraș a intrat numai un ofițer cu 30 oameni fără a avea ordin dela cineva și pe responsabilitatea lui. (A. T. U.)

Trupele române înaintază.

Budapesta. — Ziarele de dimineața aduc știri că trupele române înaintază din linia, în care se găseau până acum și preste care se credea că nu vor trece.

„Pester Lloyd” în ediția de după amiază sorie că ministeriul de războiu precum nici comisia de armistițiu, franceză nu are cunoștință despre o nouă înaintare a trupelor române. — (A. T. U.)

Acțiunea trupelor cehe.

Ziarele de ieri, pe baza unei informațiuni false, adusă de ziarul pestan *8 órai Újság*, au comunicat știrea, că Rutenii l'ar fi cercetat prin deputațiune pe d. Milan Hodzsa plenipotențiatul Ceho-slaviei din Budapesta, cu rugarea să fie cruțați de intrarea armatelor cehe în pământul ruten. Azi d. Milan Hodzsa desminte această informațiune precum desminte și orice afirmațiune ce ar fi făcut cu privire la intrarea trupelor cehe în Budapesta.

Ententa aprobă noua linie demarcațională ceho-slovacă.

Budapesta. — Guvernul maghiar a primit răspuns dela ententă privitor la protestul ce l'a ridicat împotriva noiei linii demarcaționale ceho-slovace. Guvernul maghiar s'a pronunțat în protestul său la înțelegerea ce a avut gen. D'Esperay în Belgrad, și în vâzută a părerea nordului Ceh.

CEL MAI MODERN INSTITUT
TIPOGRAFIC ROMÂNESC DIN
UNGARIA ȘI TRANSILVANIA.

„CONCORDIA”

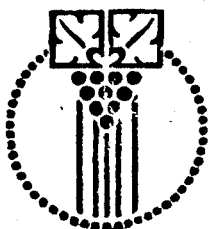
TELEFON
Nr. 750.

SOCIETATE PE ACȚIUNI.

TELEFON
Nr. 750.

ARAD

STRADA ZRINYI, NUMARUL 11a.

Fiind aprovizionat cu cele mai moderne mașini din străinătate și patrie, mașini de cules, mașini de tipar, tălat și mașini de vărsat clișeele, cu cele mai moderne litere, se execută tot felul de cărți, foie, placate, registre, tiruri de bănci și societăți, prețuri advocaționale, invitații de nunta și pentru petrecerile funebre se execută cu urgență. Se execută tot felul de lucrări de această branșă de la cele mai simple până la cele mai fine.

Prețuri
moderate.